

Aanwezig; bestuurlijke en ambtelijke vertegenwoordigers van de gemeenten Amersfoort, Baarn, Bunschoten, Eemnes, Leusden, Soest en Woudenberg
Van de provincie Utrecht: gedeputeerde Lokker en ambtelijke ondersteuning.

De heer De Vet opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom.

De heer Van der Mark licht in het kort het doel van de bijeenkomst toe, nl. het informeren van de gemeenten over de gebiedsverkleining van het BRU en het van gedachten wisselen over het Utrechts model.

Ontvlechtingproces:

Gedeputeerde Lokker geeft in het kort een toelichting op de wijze van ontvlechting van de taken, als gevolg van de verkleining van het huidige BRU van 23 tot 10 gemeenten. Op dit moment vindt constructief overleg plaats met het BRU om gezamenlijk op basis van zorgvuldigheid het ontvlechting-proces gestalte te geven. De planning is om per 1 januari 2004 de ontvlechting te effectueren.

Utrechts model:

Gedeputeerde Lokker zet aan de hand van een aantal sheets (zie bijlage) het Utrechts model uiteen. Het gaat daarbij primair om de inhoud en niet om competenties en structuren. De gemeenten en provincie moeten elkaar aanvullen, zoals bijvoorbeeld in een proces van totstandkoming van een streekplan, waarbij de gemeenten een visie inbrengen, die de provinciale planvorming inhoudelijk nadrukkelijk beïnvloedt en daarmee vergelijkbaar is met de inbreng in de vorm van de strategische gebiedsperspectieven. De meest vergaande fase in het Utrechts model is het neerleggen van uitvoeringstaken en daarbij behorende middelen bij de gemeenten, na vaststelling van de provinciale kaders, mede op basis van de geleverde input van de samenwerkende gemeenten. Daarbij speelt uiteraard mee dat niet iedere regio hetzelfde is. Aan de hand van twee voorbeelden, wonen en verkeer en vervoer, wordt het Utrechts model nader toegelicht.

Er wordt geïnformeerd naar de rol van de verkiezingen die het traject kunnen doorkruisen. Blijft het Utrechts model/gebiedsgericht werken dan op de agenda.

Gebiedsgericht werken zal ook na de verkiezingen boven tafel blijven. Het rijk zal de provincies meer bevoegdheden en middelen gaan toedelen en de mogelijkheden vergroten deze gebiedsgericht in te zetten. Na de verkiezingen zal er overleg met de statenleden plaatsvinden over het Utrechts model. De meeste partijen staan momenteel vrij positief tegenover het Utrechts model. Wel is er enige aarzeling bij fase C. Indien mogelijk zal in het collegeprogramma een passage worden opgenomen over het Utrechts model/gebiedsgericht werken. Het programma van PS is moeilijk te beïnvloeden vanwege de dualisering.

De gemeenten geven aan dat de notitie in de meeste colleges uitvoerig is besproken. De gemeenten hebben ook met elkaar gesproken over het Utrechts model. Van gemeentezijde wordt door één woordvoerder als volgt gereageerd op het Utrechts model:

1. De algemene reactie is dat de notitie past in de huidige wijze van invulling van de inhoudelijke opgaven. Deels wordt al gewerkt conform het Utrechts model. Van groot belang is echter dat wordt voorkomen dat het een structuurdiscussie wordt. De inhoud moet voorop staan. De

provincie zou aandacht moeten besteden aan de werkwijze die wordt gekozen om die inhoudelijke opgaven aan te pakken. Het gaat daarbij niet om een structuur. De wijze van doeldefinitie en projectrealisatie zijn van belang voor het uitvoeren en behalen van de inhoudelijke doelen. In het verlengde hiervan geven de gemeenten aan dat de titel ongelukkig gekozen is. De term "model" associeert men immers met een structuur.

2. Verder zijn de gemeenten van mening dat de ambtelijke organisatie van de provincie een eenduidige attitude naar buiten moet hebben. Het kantelen van de organisatie waardoor departementisme verdwijnt is van groot belang om daadwerkelijk zaken met enige snelheid tot stand te brengen. De griffier, onder leiding van GS, is daar momenteel op een goede wijze mee aan de slag en de gemeenten ondervinden zeker een verbetering. Het doorzetten van deze ontwikkeling wordt door de gemeenten van harte toegejuicht. Ook wordt aandacht gevraagd voor de mogelijkheid van een doorvertaling van het gebiedsgerichte in het bestuur door een gebiedsgedeputeerde.
3. Daarnaast verwijzen de gemeenten naar de Agenda 2010. De gemeenten zijn van mening dat de provincie hier goed in zit. De focus op het proces die de provincie kiest wordt gewaardeerd. Gezamenlijk met de gemeenten worden concrete projecten gerealiseerd. Het is wel van belang om blijvende aandacht te geven aan de realisatie van deze projecten zodat de motivatie bij de gemeenten en de provincie hoog blijft. De Agenda 2010 wordt door de Eemlandse gemeenten gezien als de lakmoesproef voor de "nieuwe" opstelling van de provincie. De kracht van deze agenda is dat deze aangevuld kan worden waar nodig en dus leeft. Deze werkwijze sluit goed aan bij de werkwijze die de gemeenten in Eemland beogen, die gericht is op "doen"..
4. Tot slot geven de gemeenten aan dat fase C naar hun idee pas in een later stadium aan de orde kan en zou moeten komen. Door het opnemen van het realiseren van concrete projecten in fase C (agenda 2010) kan ook deze fase echter dichterbij komen.

De heer Lokker geeft aan blij te zijn met de voorbereiding van de gemeenten. De provincie wil graag met de regio's een open discussie voeren. Hij zet verder uiteen dat het Utrechts model destijds is ontwikkeld als alternatief voor de Kaderwet. Het was destijds een model op een vrij abstract niveau. Inmiddels is het model verder uitgewerkt tot het huidige concrete aanbod. Het is zeker niet de bedoeling om de discussie m.b.t. structuren en competenties wederom te voeren. Vanwege de eerdere koppeling aan de Kaderwet (een structuurdiscussie) is het nu van belang om - zoals de gemeenten in Eemland en in de andere gebieden - aangeven de steven te wenden en de inhoud als maat der dingen te nemen. De provincie en de gemeenten hebben elkaar bij de uitvoering nodig. Het Utrechts model betreft een groeimodel, dat is opgebouwd uit flexibele arrangementen. De meest vergaande fase in het Utrechts model is het neerleggen van uitvoeringstaken en de daarbij behorende middelen bij de gemeenten, na vaststelling van de provinciale kaders. Dat deze fase pas op een later moment aan de orde zou moeten komen is iets wat ook door andere regio's gedeeld wordt.

De voorliggende notitie is geen eindproduct. Aan de hand van de besprekingen in de statencommissie en de regio's wordt de notitie bijgesteld en de steven - zoals eerder gezegd - gewend. De provincie geeft aan zich te kunnen vinden in het feit dat de titel enigszins ongelukkig gekozen is en zal overwegen de titel te wijzigen. Daarbij zal echter wel in ogenschouw moeten worden genomen dat het Utrechts model inmiddels een begrip is geworden.

Wat betreft de ambtelijke organisatie worden reeds stappen ondernomen om eenduidig naar buiten te treden. Men heeft plannen om op het gebied van groen een nieuw sturingsmodel te gaan invoeren. Dit houdt in dat al het beleid m.b.t. groen inclusief investeringsmogelijkheden worden gebundeld. Dit biedt een eerste uitwerking van het Utrechts model doordat gebiedsgericht gewerkt wordt.

Eemnes geeft als gemeente aan dat zij niet alleen georiënteerd zijn op Utrecht, maar vooral ook op Noord-Holland. Bij het college brengt het Utrechts model daarom ook aarzeling teweeg. Tevens bestaat de behoefte over bepaalde zaken zelf de regie te kunnen voeren. Dit geldt ook voor andere gemeenten. Lokker antwoordt dat de samenwerking niet altijd met de partners uit het hele gebied hoeft plaats te vinden. Het gaat om het benutten van de meest optimale schaal, die per onderwerp kan verschillen en nadrukkelijk ook provinciegrensoverschrijdend kan zijn. Kortom maatwerk, binnen een flexibel arrangement.

Er wordt nogmaals aangegeven dat de gemeenten in Eemland graag samen met de provincie tot realisatie van concrete projecten komen. Het voorbeeld van verkeer en vervoer wordt gegeven waar de gemeenten samen met de provincie tot concrete resultaten willen komen denk maar aan het project wegverbreding.

Voort wordt aangegeven dat de belangenbehartiging door de provincie bij het rijk niet altijd adequaat is. Geantwoord wordt dat dit ook voor de provincie een aandachtspunt is en dat de provincie Utrecht nadrukkelijker zou kunnen opereren richting Den Haag.

De heer Lokker licht toe dat het mogelijk is dat de notitie niet helemaal meer overeenkomt met het gezegde. Dit heeft te maken met alle besprekingen die tot nu toe zijn gevoerd. De notitie wordt naar aanleiding hiervan verder aangescherpt. Met het bijgestelde verslag zal ook duidelijkheid komen over de verdere planning. Zodra de notitie is bijgesteld, wordt deze aan de gemeenten toegestuurd. De verwachting is april.

Samenvattend wordt geconcludeerd dat de gemeenten op hoofdlijnen kunnen instemmen met de in gang gezette denklijn van het Utrechts model en daar ook meerwaarde in zien, mits vanuit de inhoud wordt geredeneerd en geen structuurdiscussie wordt gevoerd. Wel dient het uiteindelijk te gaan om het resultaat anders is het niet de moeite waard. Fase C vinden de gemeenten op dit moment nog een stap te ver, als deze fase echter ook het in samenwerking realiseren van concrete projecten inhoudt liggen de zaken anders. De werkwijze van agenda 2010 vinden de gemeenten een werkwijze waarin zij zich kunnen vinden. De gemeenten hebben verder geen behoefte om nog een gezamenlijke schriftelijke reactie te geven, dit verslag zal als zodanig dienen.

Ter afsluiting worden de volgende conclusies getrokken en afspraken gemaakt:

- De gemeenten zijn positief over het Utrechts model maar maken wel de kanttekening dat fase C een stap te ver is.
- Werkwijze agenda 2010 handhaven, sluit goed aan bij wat de gemeenten in Eemland willen.
- Het verslag van deze bijeenkomst is na akkoord, de schriftelijke reactie van de gemeenten op het Utrechts model.

Samenvattend verslag van het bestuurlijk platform Utrecht Zuid-Oost op 5 februari 2003 in het provinciekantoor.

Aanwezig; bestuurlijke en ambtelijke vertegenwoordigers van de gemeenten Amerongen, Doorn, Driebergen, Leersum, Renswoude, Rhenen, Veenendaal, Wijk bij Duurstede en Zeist
Van de provincie Utrecht: gedeputeerde Lokker en ambtelijke ondersteuning.

Afwezig (met bericht van verhindering): Bunnik en Maarn

De heer Lokker opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom.

Ontvlechtigingsproces:

Gedeputeerde Lokker geeft aan de hand van een aantal sheets (zie bijlage) een toelichting op de wijze van ontvlechting van de taken, als gevolg van de verkleining van het huidige BRU van 23 tot 10 gemeenten. Op dit moment vindt constructief overleg plaats met het BRU om gezamenlijk op basis van zorgvuldigheid het ontvlechtigings-proces gestalte te geven.

Van gemeentezijde wordt het volgende naar voren gebracht.

Er worden met name vragen gesteld over de financiële ontvlechting tussen het BRU en de 13 gemeenten. De provincie dient hier naar hun oordeel ook een rol in te spelen. M.b.t. de schaal is het de vraag of het niveau van de vier regio's moet worden aangehouden. Elk beleidsterrein heeft immers zijn eigen schaal. Voorbeelden: de huisvestingsverordening en de regeling van het openbaar vervoer. De mogelijkheid moet bestaan om te differentiëren in samenwerkingspartners. Complicerende factor voor Zuidoost is de schaal van samenwerking op de Heuvelrug, als Driebergen en Zeist deelnemen in de rechtsopvolger van het BRU en Rhenen, Renswoude en Veenendaal de samenwerking met name zoeken in de WERV-combinatie. De betrokkenheid van deze gemeenten bij de samenwerking op de Heuvelrug is op de lange termijn van belang. Daarbij wordt een samenhang met het strategisch gebiedsperspectief gemist.

De heer Lokker zet uiteen dat de financiële ontvlechting primair een zaak is van de BRU-gemeenten zelf. De provincie is gevraagd een second-opinion op het voorstel los te laten. Die is te vinden in het stuk "gebiedsverkleining BRU: aanbod provincie Utrecht". Over deze opmerkingen m.b.t. de systematiek van de ontvlechting vindt overleg met het BRU plaats. De uitkomst van dit overleg zal gezamenlijk gecommuniceerd worden. Het gehele ontvlechtigingsproces vindt overigens in goede samenspraak tussen provincie en het BRU plaats. Zorgvuldigheid is leidraad. Gezamenlijk wordt gestreefd naar het effectueren van de nieuwe situatie per 1 januari 2004, waarbij ernaar gestreefd wordt om de bestuurlijke besluiten rond 1 juli 2003 te hebben genomen.

Ook de provincie ziet dat elk beleidsterrein zijn eigen schaal heeft. Flexibiliteit en maatwerk in de samenwerking zijn dan ook leidraad, waarbij het dus niet de bedoeling is bestaande verbanden te doorbreken. Als dit betekent dat Eemland en Zuidoost bij een bepaald beleidsterrein als een regio beschouwd zouden moeten worden, dan staat niets dat in de weg. De indeling van de provincie op grond van het Utrechts model is dan ook niet verplichtend. De indeling geeft wel een zeker referentiekader en biedt een kans om op een bepaald niveau tot overleg over bovengemeentelijke problemen te komen.

Op dit moment wordt gezamenlijk met het BRU een draaiboek gemaakt, waarin alle stappen tot aan het moment van ontvlechting een plaats krijgen. Ook zal op projectniveau worden geïnventariseerd welke zaken per gemeente spelen in het kader van de ontvlechting. Dit zal gebeuren in overleg met het BRU en de gemeenten. Een en ander zal uitmonden in een overdrachtsdocument. Uiteraard zal hierover worden gecommuniceerd met de gemeenten en zal rekening worden gehouden met de

eventueel benodigde besluitvorming binnen de gemeenten zelf. De gemeenten moeten wel zelf aangeven welke tijdsplanning realistisch is. Overigens gaat het - voor zover nu te overzien - bij het gros van de taken die het BRU vervuld om taken die van de provincie afkomstig waren.

Utrechts model:

Gedeputeerde Lokker zet aan de hand van een aantal sheets (zie bijlage) het Utrechts model uiteen. Het gaat daarbij primair om de inhoud en niet om de competenties en structuren. Het bereiken van oplossingen voor maatschappelijke problemen moet de focus zijn. De gemeenten en de provincie moeten elkaar aanvullen, zoals bijvoorbeeld in een proces van totstandkoming van een streekplan (of een ander plan), waarbij de gemeenten een visie inbrengen, die de provinciale planvorming inhoudelijk nadrukkelijk beïnvloedt en daarmee vergelijkbaar is met de inbreng in de vorm van de strategische gebiedsperspectieven. De invloed van de gemeenten wordt zo versterkt en de bovengemeentelijke opgaven komen nadrukkelijker in beeld als vanuit een gezamenlijk belang en gremium wordt gehandeld. De meest vergaande fase in het Utrechts model is het neerleggen van uitvoeringstaken en daarbij behorende middelen bij de gemeenten, na vaststelling van de provinciale kaders, mede op basis van de geleverde input van de samenwerkende gemeenten. Het gaat kortom om een gezamenlijke versterking van de aanpak van de inhoudelijke vraagstukken door de gemeenten samen met de provincie. Het gaat om een groeimodel, dat is opgebouwd uit flexibele arrangementen. Lokker vraagt een gezamenlijke reactie vanuit Utrecht Zuid-Oost op ten eerste de bestuurlijke lijn en ten tweede de inhoudelijke invulling van het Utrechts model.

Van gemeentezijde wordt allereerst naar voren gebracht op welke wijze het Utrechts model zich verhoudt tot het uiteindelijke bestuurlijke eindperspectief. Geantwoord wordt dat het bestuurlijk eindperspectief wellicht de laatste stap van de samenwerking zal vormen. Op basis van de opmerkingen uit de statencommissie en de gemeenten moet echter nog eens goed worden doordacht of het eindperspectief wenselijk is, vanwege het mogelijk gevaar van een vierde bestuurslaag. Overigens is het nadrukkelijk niet de bedoeling dat de provincie lokale taken naar zich toe gaat trekken. Lokale taken blijven bij de gemeenten tenzij de gemeente besluit deze op een hoger niveau onder te brengen. Het gaat in het Utrechts model om het gezamenlijk oppakken van taken, waarbij beïnvloeding over en weer plaatsvindt, met als doel een beter product voor de burger te bieden. Het gaat niet om in beton gegoten regio's waarin de samenwerking altijd met de partners uit het hele gebied moet plaatsvinden. Het gaat om het benutten van de meest optimale schaal, die per onderwerp kan verschillen. De provincie doet met het Utrecht model een aanbod. Een aanbod dat zich niet beperkt tot het op interactieve wijze met de gemeenten ontwikkelen van beleid, maar ook uitvoeringstaken en daarbij behorende middelen aan de gemeenten wil geven. Voorwaarde is dat de provinciale kaderstelling, waarop de gemeenten dus nadrukkelijk invloed krijgen, daarbij leidraad vormt. Met belangstelling ziet de provincie een gezamenlijke reactie van de gemeenten in Utrecht-Zuidoost tegemoet. De gemeenten Veenendaal en Rhenen geven desgevraagd aan zich naast de oriëntatie op het Utrechtse ook sterk verbonden te voelen met de samenwerking binnen de WERV, alhoewel zij ook raakvlakken hebben met het Utrechtse. Beide gemeenten ondersteunen het Utrechts model, maar zijn geen voorstanders van zware bestuurlijke structuren.

Samenvattend wordt geconcludeerd dat de gemeenten op hoofdlijnen kunnen instemmen met de in gang gezette denklijn van het Utrechts model en daar ook meerwaarde in zien, mits vanuit de inhoud wordt geredeneerd en geen structuurdiscussie wordt gevoerd. Wel dient het uiteindelijk te gaan om niet-vrijblijvende samenwerking, wil ook daadwerkelijk iets van de grond kunnen komen. De gemeenten geven aan dat zij nu eerst een gezamenlijke reactie op het Utrechts model zullen geven. Deze reactie zal worden voorbereid door de agenda-commissie. De gemeenten Veenendaal en Rhenen geven aan hun positie ook in eigen huis te willen bepalen. Dit zal waarschijnlijk voor alle gemeenten gelden. De provincie zal z.s.m. de agendacommissie bijeen roepen.

Ter afsluiting worden de volgende conclusies getrokken en afspraken gemaakt:

- de vijf gemeenten die het betreft stemmen in met de voorgestelde gebiedsverkleining van het BRU (door een besluit tot gebiedsbepaling van de provincie op basis van de Wgr) op basis van

een door provincie en BRU op te stellen draaiboek, dat met de gemeenten zal worden gecommuniceerd.

- ingestemd wordt verder met het voornemen de ontvlechtingswerkzaamheden op 1 juli 2003 inhoudelijk af te ronden. Daardoor zal de praktische overgang naar de nieuwe situatie worden geëffectueerd per 1 januari 2004.
- het Utrechts model zal eerst door de gemeenten in eigen kring worden bediscussieerd met als doel daarover - liefst maar niet noodzakelijk als gebied - voor 1 juni 2003 een gefundeerde mening te formuleren. Daarbij kan een onderscheid gemaakt worden tussen de bestuurlijke hoofdlijn en de wens voor inhoudelijke vulling van het model (later).
- De provincie roept in maart 2003 de agendacommissie bij elkaar.
- De provincie en het BRU zullen duidelijkheid geven omtrent de uitkomst van de eerdere uitwisseling rondom het financieel ontvlechtigingsvoorstel. Uitgangspunt daarbij is dat de ontvlechting een zaak is van de 13 gemeenten en het BRU.

Samenvattend verslag van het bestuurlijk platform Utrecht-West op 29 januari 2003 in het gemeentehuis van Woerden.

Aanwezig; bestuurlijke en ambtelijke vertegenwoordigers van de gemeenten Montfoort, Oudewater, Lopik, Woerden, De Ronde Venen, Loenen, Abcoude en Breukelen.
Van de provincie Utrecht: gedeputeerde Lokker en ambtelijke ondersteuning.

Burgemeester mevrouw Van der Kluit opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom.

Ontvlechtingproces:

Gedeputeerde Lokker geeft aan de hand van een aantal sheets (zie bijlage) een toelichting op de wijze van ontvlechting van de taken, als gevolg van de verkleining van het huidige BRU van 23 tot 10 gemeenten. Op dit moment vindt constructief overleg plaats met het BRU om gezamenlijk op basis van zorgvuldigheid het ontvlechtigings-proces gestalte te geven.

Van gemeentezijde wordt het volgende naar voren gebracht.

Van de provincie wordt in dit proces een regie-rol verwacht. Gevraagd wordt of de provincie ook financieel participeert in het proces. In hoofdlijnen wordt ingestemd met de door de provincie uiteengezette lijn, waaronder de datum van formalisering van de overgang. De provincie dient het proces ook te faciliteren en dient gaande het proces geen zaken naar zich toe te trekken. Kortom geen bevoogding van provinciezijde. De discussie over de ontvlechting mag qua tempo niet afhankelijk zijn van de discussie die in het kader van de komende wetgeving nog steeds wordt gevoerd over de rijks-onmiddellijkheid. De samenwerking binnen Utrecht-West dient leidraad te zijn. Bij de ontvlechting dient ook rekening te worden gehouden met de spanning tussen aangegane verplichtingen vanuit het verleden en nieuwe wensen. Er dient sprake te zijn van een zorgvuldig traject in de tijd, waarin ook de raden van de gemeenten een inbreng moeten kunnen leveren. Gezien de nog ontbrekende traditie van samenwerking binnen Utrecht-West hechten de gemeenten sterk aan een fundamentele discussie in eigen kring over intergemeentelijke samenwerking en de invulling van het Utrechts model, ten behoeve van het benodigde draagvlak. Vooruitlopend daarop kan worden vastgesteld dat de intergemeentelijke samenwerking ook qua inhoud flexibel vormgegeven dient te worden.

Gedeputeerde Lokker zet uiteen dat aan de naar de provincie terugvallende taken geen prijskaartje voor de gemeenten hangt. Als de provincie taken op zich neemt doet zij dat vanuit eigen middelen. Wellicht zal de samenwerking tussen de gemeenten in Utrecht-West in het kader van het Utrechts model wel geld gaan kosten, maar de omvang van dat bedrag bepalen de gemeenten zelf. Uitgangspunt is dat zorgvuldig met het BRU het proces van ontvlechting wordt doorlopen. Het betreft de inventarisatie van taken, de wijze van toedeling van die taken en de condities waaronder dit plaatsvindt. Uiteraard worden de aangegane verplichtingen en bestaande wensen daarbij betrokken. Ook hij is van oordeel dat het ontvlechtigingsproces niet mag worden gefrustreerd door de nog gaande discussie over de rijksonmiddellijkheid. Het laat zich aanzien dat de rijksonmiddellijkheid gehandhaafd blijft voor wat betreft de bekostiging van het openbaar vervoer en de infrastructuur. De provincie participeert niet financieel in het ontvlechtigingsproces. Dit is een zaak van het BRU en de 13 gemeenten. Wel is de provincie van oordeel dat in geval van een eventueel tekort, daar praktisch mee moet worden omgegaan. De provincie zet uiteraard wel ambtelijke capaciteit en middelen in om het proces te faciliteren. Het gaat thans primair om het starten van een zorgvuldig proces gericht op een bestuurlijk/juridische overgang naar de nieuwe situatie per 1 januari 2004. Inhoudelijk wordt gewerkt naar afronding van de ontvlechting per 1 juli a.s. Het gaat om een gezamenlijke verantwoordelijkheid met wederzijdse verplichtingen. Ook de gemeenten zullen in dit traject betrokken worden.

De heer Koerst (BRU) vult aan dat op dit moment samen met de provincie wordt gewerkt aan de opstelling van een draaiboek, waarin alle relevante elementen voor de ontvlechting een plaats krijgen. Uiteraard wordt dit gecommuniceerd met de gemeenten.

Utrechts model:

Gedeputeerde Lokker zet aan de hand van een aantal sheets (zie bijlage) het Utrechts model uiteen. Het gaat daarbij primair om de inhoud en niet om de competenties en structuren. De gemeenten en provincie moeten elkaar aanvullen, zoals bijvoorbeeld in een proces van totstandkoming van een streekplan, waarbij de gemeenten een visie inbrengen, die de provinciale planvorming inhoudelijk nadrukkelijk beïnvloedt en daarmee vergelijkbaar is met de inbreng in de vorm van de strategische gebiedsperspectieven. De invloed van de gemeenten wordt versterkt en de bovengemeentelijke opgaven komen nadrukkelijker in beeld als vanuit een gezamenlijk gremium wordt gehandeld. De meest vergaande fase in het Utrechts model is het neerleggen van uitvoeringstaken en daarbij behorende middelen bij de gemeenten, na vaststelling van de provinciale kaders, mede op basis van de geleverde input van de samenwerkende gemeenten.

Hij vraagt een gezamenlijke reactie vanuit Utrecht-West op de bestuurlijke lijn en de inhoudelijke invulling van het Utrechts model.

Van gemeentezijde wordt als volgt gereageerd.

In zijn algemeenheid wordt de denkrichting van de provincie onderschreven. Ook daar waar het gaat om het aanbod van fase C. Hardop vraagt men zich af of fase C in het licht van de samenwerkings-traditie in Utrecht-West, niet ook grote risico's in zich draagt. Allereerst dienen de gemeenten een kans te krijgen om de samenwerking te laten groeien (in fase A en B). Daarvoor is ook overleg tussen de gemeenten onderling – zonder de provincie – nodig. Tegen dezelfde achtergrond wordt om een uitermate zorgvuldig proces gevraagd, met een realistische en voorzichtige planning in de tijd en concrete stappen. Voorzichtigheid en zorgvuldigheid worden als kernwoorden gebruikt. Ook is een analyse gewenst van wat gemeenten inhoudelijk bindt en op welke schaal. Eerst moeten de gemeenten in eigen huis en in onderling verband deze wezenlijke vragen beantwoorden.

Met betrekking tot de structuur in de vorm van een artikel 81-commissie wordt de vraag gesteld of daarmee de provinciale bemoeienis met lokale taken niet in huis wordt gehaald.

Gedeputeerde Lokker geeft als reactie aan dat het Utrechts model als gezamenlijk inhoudelijk werkmodel is bedoeld, waaraan de bestuurlijke vorm ondergeschikt is. De gemeenten moeten definiëren wat zij gemeen hebben en gezamenlijk willen oppakken. Het gaat om een oplossingsgericht arrangement met een grote mate van flexibiliteit. De provincie heeft nu een bod gedaan. Nu zijn de gemeenten aan zet om gezamenlijk een keuze te maken en verantwoordelijkheid te nemen. Het gaat om gezamenlijke opgaven, waarbij de autonomie van de gemeenten niet wordt aangetast. Hij beluistert dat de gemeenten meer tijd nodig hebben, voor het bepalen van een standpunt in eigen kring. Dat is een gegeven, dat hij wil respecteren. Hij pleit er echter wel voor niet in eindeloze discussies terecht te komen, maar conclusies te trekken en vooral maar eens gewoon te beginnen met een concreet beleidsonderwerp. Het Platform Utrecht-West kan als basis dienen voor het formuleren van een gezamenlijk standpunt van de betrokken gemeenten. De provincie is benieuwd naar de reactie van de gemeenten en verzoekt hen daarmee op 1 juni te komen.

Ter afsluiting worden de volgende conclusies getrokken en afspraken gemaakt:

- de gemeenten stemmen in met de voorgestelde gebiedsverkleining van het BRU (door een besluit tot gebiedsbepaling van de provincie op basis van de Wgr) op basis van een samen met het BRU op te stellen draaiboek, dat met de gemeenten zal worden gecommuniceerd.
- ingestemd wordt verder met het voornemen de ontvlechtingswerkzaamheden op 1 juli 2003 inhoudelijk af te ronden. Daardoor zal de praktische overgang naar de nieuwe situatie worden geëffectueerd per 1 januari 2004.
- het Utrechts model zal eerst door de gemeenten in eigen kring worden bediscussieerd met als doel daarover als gebied voor 1 juni 2003 een gefundeerde mening te formuleren. Daarbij kan

een onderscheid gemaakt worden tussen de bestuurlijke hoofdlijn en de wens voor inhoudelijke vulling van het model (later).

- in april 2003 wordt een bijeenkomst van het platform gepland.
- in mei 2003 zal een bijeenkomst van het platform met de provincie worden belegd.

(Verder wordt afgesproken dat de gemeenten uit Utrecht-West gezamenlijk een reactie zullen geven op het stuk van het BRU over de financiële ontvlechting. Dit zal worden voorbereid door Woerden.)